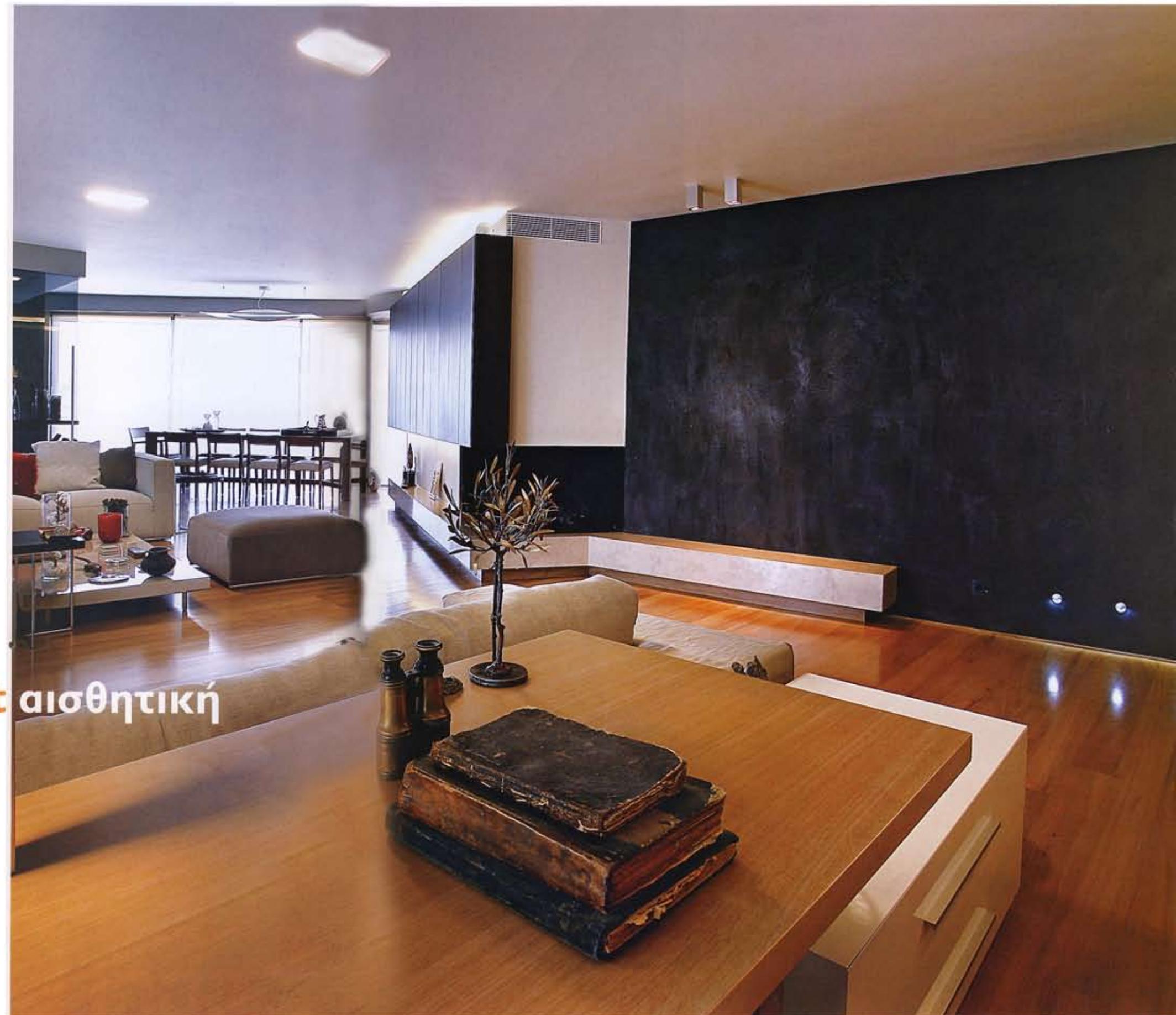

Ένα διαμέρισμα με πολυγωνική κάτοψη ανακατασκευάστηκε ριζικά για να φιλοξενήσει μια τετραμελή οικογένεια, εξασφαλίζοντας εκτεταμένους χώρους υποδοχής, που παραπέμπουν στα νεοϋορκέζικα lofts.

Κείμενο: Γιώργος Αγγελόπουλος, αρχ. μπχ.
Φωτογράφος: B&W Art Studio, Κώστας Δρίμιτζιας

Loft αισθητική

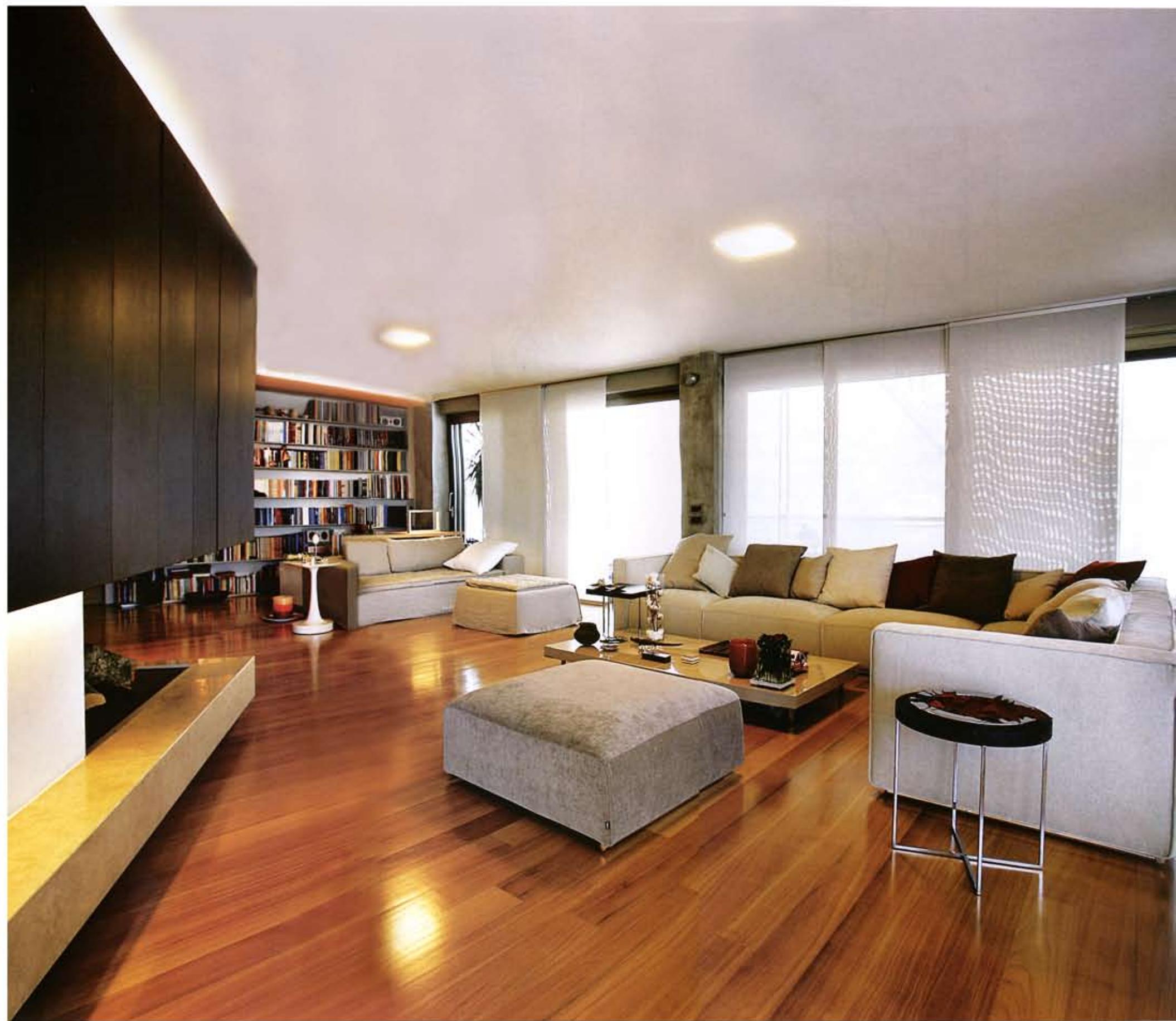
Περιοχή - Εμβαδόν: Άλιμος - 220m²
Αρχιτεκτονική μελέτη:
A - TEAM, Κατερίνα Καρανίκου, Γιώργος Σταματάκης

Αναλυτικότερα στον πέμπτο όροφο πολυκατοικίας, των αρχών της δεκαετίας του '80, όπου φιλοξενούνταν δύο διαμερίσματα, οι νέοι ιδιοκτήτες αγόρασαν αυτό που "κοιτούσε" στον νότο, με την πρόθεση να γίνουν συνολικές αποξηλώσεις, προκειμένου οι χώροι υποδοχής να στραφούν προς τη θέα της θάλασσας.

Υπακούοντας σε κάποιες δεσμεύσεις, που αφορούσαν τα

κατακόρυφα περάματα των υδραγγικών, δημιουργήθηκε ένα εκτεταμένο δίκτυο χώρων υποδοχής σε άμεση σύσεση με την είσοδο (που διατηρήθηκε στην ίδια θέση αναγκαστικά), οι οποίοι απολαμβάνουν τον ευεργετικό νότιο προσαντολισμό.

Το σύνολο των εσωτερικών διαρρυθμίσεων υλοποιήθηκε με συστήματα ξηρής δόμησης, ώστε να επιτευχθεί ταχύτητα και με ακρίβεια.

Ένας τεθλασμένος, σε κάτοψη τοίχος, έκρυψε πίσω του το master bedroom, το ντουλαποδωμάτιο, το λουτρό κι ένα wc ξένων, κι εξασφάλισε μια πλάτη για να προστεθεί ένα τζάκι.

Ακολουθώντας την ίδια λογική της έκπληξης αλλά και της λειτουργικότητας, η κουζίνα που ανοίγεται στο καθιστικό, αποκλείεται οπικά τμηματικά και κατ'επιλογή από αυτό με μια συρρόμενη κρυστάλλινη πόρτα.

Ένας ακόμη χώρος εργασίας, ένα μικρό home office, κρύφτηκε πίσω από τον καναπέ του καθιστικού, μπροστά από την βιβλιοθήκη, η οποία με την κάθοδο μιας ρολο - κουρτίνας μετατρέπεται σε επιφάνεια προβολής από το video projector, που κρύβεται πίσω από την ξύλινη επένδυση της όψης του τζακιού.

Με τον ίδιο τρόπο όλα τα ηλεκτρονικά παραγωγής ήχου κι εικόνας αποκαλύπτονται κατ'επιλογή πίσω από την ίδια επένδυση.

Αριστερά από την είσοδο οργανώθηκε η ενότητα ύπνου των δύο παιδιών που περιλαμβάνει επίσης έναν τρίτο χώρο παιχνιδιού κι ένα κοινό λουτρό.

Χαρακτηριστική για την ταυτόχρονη χρήση του λουτρού από δύο άτομα, είναι η συρρόμενη κρυστάλλινη πόρτα που αποδειμένει οπτικά τον χώρο του wc από τους νιπτήρες.

Με αντίστοιχο χειρισμό αποκλείεται οπτικά και λειτουργικά το master bedroom από το walking closet και το ανοικτό λουτρό.

Η πλάτη του κρεβατιού υλοποιήθηκε με κρύσταλλο πάνω από το κεφαλάρι με στόχο την δυνατότητα οπτικής ενοποίησης των δύο χώρων και την ενίσχυση της κρεβατοκάμαρας με φυσικό φως.

Με εκφρασμένη από την αρχή την πρόθεση να κρύβονται όλες οι ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις, η θέρμανση κι ψύξη γίνεται μέσω δικτύου αεραγωγών κρυμμένων στο ταβάνι, κι ομοίως τα φωτιστικά σώματα πίσω από πάνελ, έπιπλα και σκοτίες.

Στα δάπεδα διαστρώθηκαν ντεκαπαριαμένες τάβλες ιρόκο σε όλους τους χώρους και στις βεράντες αντίστοιχα χρωματικά deck, με πρόθεση να ενοποιούνται οι εσωτερικοί χώροι με το σχεδόν περιμετρικό μπαλκόνι.

Στα λουτρά χρησιμοποιήθηκε ξύλο στο δάπεδο και curasanit, στις κατακόρυφες επιφάνειες, ώστε να αποφευχθούν τα τυποποιημένα, κι εκτός οικολογικής λογικής κεραμικά πλακίδια.

Εκτός από την πρόσοψη του τζακιού με τα κρυμμένα ηλεκτρονικά

όπου χρησιμοποιήθηκε ξύλο wenge, όλες οι υπόλοιπες κατακόρυφες επιφάνειες, διαμορφώθηκαν με έγχρωμο curasanit, ενισχύοντας την χρήση φυσικών υλικών, μικρής βιομηχανικής επεξεργασίας.

Η συγκεκριμένη αρχιτεκτονική πρόταση υλοποιήθηκε άφογα κατασκευαστικά, πέτυχε την βέλτιστη εκμετάλλευση του χώρου, με ευέλικτες διατάξεις, επαληθεύοντας στην πράξη, την αναγκαιότητα επανάχρησης υπαρχόντων κτιρίων στον ήδη επιβαρυμένο αστικό ιστό της Αθήνας. ■

